

יג

פעולת התפלה היא מצד הדבקות באלהים שלה. הדבקות עושה את הצורה דומה ליוצרה. מובלעת בכחה העליון. וסגולת הדבקות היא שבאותו התיאור, שהדבקות האלהית נצטירה. פועלת היא את פעולתה באופן יותר נרגש. והבטוי של התפלה הוא הופעת הרעיון והחפץ שכך וכך יעשה. והבטוי בא מול האלהים. כפי אותה המדה של הידיעה המפותחת בעניני האלהות ושל זכך המעשים והמדות שקדמו לה. כה הדבקות יוצאה אל הפעל. והאחדות הכללית מתגלה. והשליטה הרחנית להרכות חסד הגנה וטובה מורחת בשלל צבעיה. והגור אמר יקם לך. ועל דרכיך גנה אורי.

לב

עניני תפלה

טו

אמר ר' אלעזר גדולה תפלה יותר ממעשים טובים, שאין לך גדול במעשים טובים יותר ממשו רבנו ואע"פ כן לא נענה אלא בתפלה, שנאמר רב לך אל תוסף דבר אלי עוד וגו' (שם ל"ב:).
יקרת נפש הצדיק היא מצד שתי בחינות: מצד המעשים הטובים, שהם חולדותיהם של צדיקים, המסובבות ע"י פעולותיה, ומצד היתרון היקר והנשגב של סגולת הנפש הזכה בעצמה, המוכתרת בקנין המדות הטובות והמושכלות האמתיות. וכשמכוונת היא בתפלה לדבר מיוחד חק נתן השי"ת, שכפי מדת הערך והזכות שלה כן תועיל התפלה. וכאן הורה, שמעלת הסגולה של יקרת הנפש הגדולה מצד עצמה עולה היא ביותר על יקרתה מצד מקריה הטובים, שהם המעשים הטובים, שהם כערך מקרים לעצם הנפש הטהורה והזכה, ומה שלא היה מועיל משקל המעשים הטובים עולה ע"י משקל הערך והזכות של יקרת הקדושה מצד עצמה. וראי' ממשרעי' שאין גדול ממנו במעשים טובים, וכל מעשיו הטובים לא יכלו להעביר את הגור עליו, והתפלה יכלה לבטל, שהרי הוצרך השי"ת לגזור, אל תוסף דבר אלי, מכלל שהוספת הדבור היתה יכולה לפעול עוד יותר ממשקל המעשים. והו דסמך ל"י עלה ראש הפסגה. שכשם שאם הי' פועל כל מבוקשן ע"י הוספת התפלה הי' זה חוץ מהמדה של משקל המעשים הטובים, כן מה שנעשתה מקצת המבוקש ג"כ הוא ע"י כח התפלה, שהוא בא מעצם סגולת הנפש ותכנה הפנימי, שהוא נעלה ממקריה. והוא מפני שהתגלות יקרת הנפש ע"פ סגולתה הפנימית, לא רק ע"פ מקריה, מתגלה היא בתפלה הזכה, שהיא נקראת שפיכת הנפש: ואשפך את נפשי לפני ד'.